

Lily se posadila na židli a maminka jí položila na klín černého kocourka. Když se jí zabořil do rukávu, byl na dotek teplý a vrtěl se. Okamžitě věděl, co má udělat, a nedočkavě otevřel růžovou tlamičku. Lily se usmála. „Je jako hladové ptáčátko,“ řekla, opatrně mu vložila kapátko do tlamičky

a lehce stiskla gumový konec. „Hodný chlapeček,“ zašeptala šťastně, když zaslechla, že mléko okamžitě spolkl. „Jsi moc šikovný.“

Mezitím si maminka vyndala mourovaté kotě. Slabounce mňoukalo, ale pořád jako by nevědělo, co má dělat, když mu mléko stříklo do tlamičky. Buď prskalo, nebo si ho nechalo stéct po bradě.

„Snaž se, malá,“ přemlouvala kočičku maminka. „Neplivej to. Musíš to vypít.“

Zdálo se, že černé kotě má po pár minutách plné břicho. „Myslím, že zase usnul,“ oznámila Lily, když zavřelo tlamičku. Položila kapátko na stůl, vstala a co nejopatrněji kocourka zvedla, jako by šlo o vzácný drahokam.

„Zvládneš to?“ zeptala se maminka, která ji sledovala starostlivým pohledem.

„Zvládnou,“ řekla Lily a položila kocourka zpátky do krabice. Byla na sebe ohromně